

Sygnatura akt: XI GC 879/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka akcyjna w W.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w sprawie w zakresie kwoty 506 (pięćset sześć) złotych;
2. oddała powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od powoda (...) spółka akcyjna w W. na rzecz pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 197 (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 879/15

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 stycznia 2015 r. wniesionym pierwotnie w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 1.378,76 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwot cząstkowych do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, iż łączy ją z pozwaną kompleksowa umowa sprzedaży energii elektrycznej. Podała, że na podstawie umowy oraz dokonanych odczytów zużycia energii elektrycznej, wystawiła pozwanej faktury VAT, natomiast pozwana nie dotrzymała terminu płatności faktur.

Pozwana w sprzecznie od nakazu zapłaty w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu postępowania. W uzasadnieniu podniosła, że powódka nie wykazała wysokości dochodzonych roszczeń pieniężnych. Przyznała, że łączyła ją z powódką umowa na sprzedaż energii elektrycznej. Podniosła, że umowę tę skutecznie rozwiązała. Zarzuciła, że w okresach sprzedaży, na które powołuje się powódka umowa między stronami już nie obowiązywała. Podniosła, że wypełniła wszystkie rzeczywiste zobowiązania wobec powódki.

Pismem z dnia 1 września 2015 r. powódka ograniczyła powództwo o kwotę 506 zł i wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 872,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 506 zł od dnia 21 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, 26,81 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 339,95 zł od dnia 7 października 2014 r. do dnia zapłaty.

W piśmie z 8 lutego 2016 r. pozwana podtrzymała stanowisko w sprawie i wyjaśniła, że powódka z opóźnieniem przekazywała jej wymagalne faktury. Wyjaśniła, że powódka uprzednio dochodziła zapłaty od pozwanej innych, całkowicie nienależnych kwot.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła z (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 12 lipca 2012 r. dla lokalu przy ul. (...) w S..

Umowa została zawarta na czas określony do dnia 31 grudnia 2015 r.

Wskazano, że rozliczenie zużycia energii odbywa się w cyklu 1-miesięcznym (§ 8 umowy). Ustalono opłatę handlową w kwocie 19,90 zł za miesiąc. W rozliczeniach między stronami stosowano w okresie od 1 stycznia 2013 r. od 31 grudnia 2013 r. przyjęto stawkę cen energii dla strefy I w wysokości 365,71 PLN/MWh a dla strefy II – w wysokości 277,38 PLN / MWh.

Zgodnie z art. 18 i 19 ogólnych warunków sprzedaży energii elektrycznej, W przypadku stwierdzenia błędów s pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego otrzymanych od (...), które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną, a także w przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego, uniemożliwiającej określenie rzeczywistej ilości pobieranej energii elektrycznej, Sprzedawca dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur. Korekta obejmuje cały okres rozliczeniowych lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości albo błędy.

Dowód:

- umowa, k. 87 – 87v,

- załącznik do umowy, k. 88,

- ogólne warunki sprzedaży, k. 89 – 89v.

W dniu 13 sierpnia 2012 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. umowę nr (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dla lokalu przy ul. (...) w S..

Dowód:

- umowa, k. 180v – 183v,

- pisma, k. 184 – 185.

W dniu 31 maja 2013 r. (...) spółka akcyjna wystawiła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością fakturę VAT nr (...) na kwotę 506 zł brutto, tytułem sprzedaży energii elektrycznej za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r.

W szczegółach rozliczenia wskazano, że za energię czynną szczytową naliczono opłatę 61,18 zł brutto, za energię czynną pozaszczytową – 420,34 zł brutto, a także naliczono opłatę handlową – 24,48 zł.

W dniu 29 lipca 2013 r. (...) spółka akcyjna wystawiła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością notę odsetkową nr (...) na kwotę 26,81 zł brutto, płatną do dnia 14 maja 2013 r.

W dniu 31 lipca 2013 r. (...) spółka akcyjna wystawiła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością fakturę VAT nr (...) na kwotę 506 zł brutto, tytułem sprzedaży energii elektrycznej za okres od 1 czerwca 2013 r. do 30 czerwca 2013 r.

W szczegółach rozliczenia wskazano, że za energię czynną szczytową naliczono opłatę 61,18 zł brutto, za energię czynną pozaszczytową – 420,34 zł brutto, a także naliczono opłatę handlową – 24,48 zł.

W dniu 22 września 2014 r. (...) spółka akcyjna wystawiła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością fakturę VAT nr (...), korygującą należność według faktury VAT nr (...) i stwierdzającą niedopłatę w wysokości 339,95 zł brutto.

W szczegółach rozliczenia wskazano, że za energię czynną szczytową naliczono opłatę 191,30 zł brutto, za energię czynną pozaszczytową – 630,17 zł brutto, a także naliczono opłatę handlową – 24,48 zł.

W wystawionych fakturach przyjęto stawkę netto za energię czynną pozaszczytową w wysokości 0,2829 zł netto za kWh oraz za energię czynną szczytową w wysokości 0,3712 zł netto za kWh.

Dowód:

- Faktury VAT, k. 94, 96 – 97, 147 – 148v,
- nota odsetkowa, k. 95,
- stan kont, k. 99 – 100.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dokonała następujących wpłat na rzecz (...) spółki akcyjnej:

- w dniu 21 marca 2013 r. - kwoty 790,88 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...),
- w dniu 30 lipca 2013 r. - kwoty 152,58 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...),
- w dniu 21 czerwca 2013 r. – kwoty 75,73 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...),
- kwoty 528,29 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...),
- kwoty 24,48 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...).

Dowód:

- potwierdzenia zapłaty, k. 152, 154, 156, 157, 159.

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oświadczyła wobec (...) spółki akcyjnej, że w związku z likwidacją od dnia 1 lipca 2013 r. miejsca prowadzenia działalności rozwiązuje umowę sprzedaży (...) z dnia 12 lipca 2012 r. z dniem 30 czerwca 2013 r.

Dowód:

- pismo, k. 175.

Pismem z dnia 18 lipca 2013 r. (...) spółka akcyjna oświadczyła, że wypowiedzenie umowy nr (...) z dnia 12 lipca 2012 r. jest skuteczne na dzień 31 stycznia 2014 r. oraz obciążyla (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością odszkodowaniem z tytułu niedotrzymania warunków umowy w wysokości 11.327,73 zł.

Dowód:

- pismo z 18.07.2013 r., k. 174.

Pismem z dnia 10 października 2014 r. (...) spółka akcyjna wezwała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością do zapłaty kwoty 1.378,76 zł w ciągu 7 dni od daty otrzymania pisma.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 98.

Pismem z dnia 12 lutego 2015 r. (...) spółka akcyjna poinformowała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, że faktury korygujące oraz rozliczenie końcowe zostały wysłane w dniu 22 września 2014 r.

Dowód:

- pismo z dnia 12.02.2015 r., k. 160.

Pismem z dnia 2 marca 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością odmówiła zapłaty kwoty 1.378,76 zł. Podniosła, że faktury przesłane zostały dopiero z końcem 2014 roku.

Dowód:

- odpowiedź na wezwanie do zapłaty, k. 149 .

W dniu 3 marca 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością uiściła na rzecz (...) spółki akcyjnej kwotę 506 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...).

Dowód:

- dowód zapłaty, k. 170.

Pismem z 21 kwietnia 2015 r., że (...) spółka akcyjna wskazała, że rozwiązała umowę sprzedaży energii z dniem 30 czerwca 2013 r.

Dowód:

- pismo, k. 116.

Pismem z dnia 1 września 2015 r. (...) spółka akcyjna skierowała do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosek o wydanie zaświadczenia określającego ilość energii elektrycznej dostarczonej do punktów poboru.

Dowód:

- pismo z 01.09.2015 r., k. 101.

Pismem z dnia 27 października 2015 r. (...) spółka akcyjna przesłała (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością dokumenty (wezwanie do zapłaty z 10 października 2014 r., faktury VAT nr (...)), które nie dotarły do spółki (...) ze względu na błędny adres korespondencyjny.

Dowód:

- pismo, k. 164,

- pismo, k. 173.

W dniu 6 czerwca 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 437,85 zł. Na wskazaną kwotę składały się:

- opłata stała sieciowa w wysokości 82,32 zł netto,
- opłata przejściowa w wysokości 8,68 zł netto.
- opłata zmienna sieciowa szczytowa w wysokości 39,28 zł netto,
- opłata zmienna sieciowa pozaszczytowa w wysokości 204,41 zł netto,
- opłata jakościowa szczytowa w wysokości 2,71 zł netto,
- opłata jakościowa pozaszczytowa w wysokości 14,12 zł netto,
- opłata abonamentowa w wysokości 4,46 zł netto.

Faktura obejmowała okres od 23 marca 2013 r. do 22 maja 2013 r.

W dniu 17 października 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 419,18 zł. Na wskazaną kwotę składały się:

- opłata stała sieciowa w wysokości 123,48 zł netto,
- opłata przejściowa w wysokości 13,02 zł netto.
- opłata zmienna sieciowa szczytowa w wysokości 28,33 zł netto,
- opłata zmienna sieciowa pozaszczytowa w wysokości 155,50 zł netto,
- opłata jakościowa szczytowa w wysokości 1,96 zł netto,
- opłata jakościowa pozaszczytowa w wysokości 10,81 zł netto,
- opłata abonamentowa w wysokości 6,69 zł netto.

Faktura obejmowała okres od 23 maja 2013 r. do 23 sierpnia 2013 r.

W dniu 29 stycznia 2014 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 311,35 zł. Na wskazaną kwotę składały się:

- opłata stała sieciowa w wysokości 148,71 zł netto,
- opłata przejściowa w wysokości 15,68 zł netto.
- opłata zmienna sieciowa szczytowa w wysokości 11,92 zł netto,
- opłata zmienna sieciowa pozaszczytowa w wysokości 62,75 zł netto,
- opłata jakościowa szczytowa w wysokości 0,82 zł netto,
- opłata jakościowa pozaszczytowa w wysokości 4,33 zł netto,
- opłata abonamentowa w wysokości 8,92 zł netto.

Faktura obejmowała okres od 24 sierpnia 2013 r. do 19 grudnia 2013 r.

Dowód:

- faktury VAT, k. 224 – 231.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Powódka roszczenie wywodzi z łączącej strony umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 12 lipca 2012 r. Do powyższej umowy zastosowanie ma ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006r Nr 89, poz.625 ze zm.) wraz z przepisami wykonawczymi oraz przepisy kodeksu cywilnego, w tym w szczególności odpowiednio stosowane przepisy o sprzedaży.

Powódka (...) spółka akcyjna w W. wskazała, iż mimo wykonania umowy pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie uregulowała należności wynikających z faktur VAT za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r. i od 1 czerwca 2013 r. do 30 czerwca 2013 r.

Między stronami bezsporne pozostawało, że zawarły one umowę w przedmiocie sprzedaży energii elektrycznej. Pozwana zarzucała, że zaspokoila roszczenie powoda co do kwoty 506 zł wynikającej z faktury z dnia 31 lipca 2013 r. Nadto, zastrzegła, że faktury obejmowały okres, w którym umowa o sprzedaż energii elektrycznej już nie obowiązywała.

Ustaleń w spornym zakresie Sąd dokonał w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty w szczególności – treść umowy, faktur VAT i dowodów zapłaty.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Analiza tych przepisów prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie powódka zobowiązana była wykazać fakt wykonywania dostaw energii elektrycznej oraz podstawę obliczenia żadanego wynagrodzenia. Pozwana była z kolei zobowiązana wykazać prawdziwość zgłoszonego przez siebie zarzutu tj. przedstawić dowody potwierdzające, że w spornym okresie umowa już nie obowiązywała oraz, że opłaciła należność w części, której nie kwestionowała.

W ocenie sądu powódka nie wykazała zasadności swojego żądania.

Jednocześnie, odnosząc się do zarzutów pozwanej, należało wskazać, że bezpodstawnie pozwana podnosiła, iż jedna z faktur VAT przypadła na okres, w którym umowa już nie obowiązywała. Zarzut pozwanej dotyczy faktury VAT nr (...), korygującej fakturę VAT za czerwiec 2013 r. Faktura korygująca z 22 września 2014 r. została, co prawda, wystawiona już po rozwiązaniu przedmiotowej umowy, jednak obejmuje ona okres, w którym bezspornie umowa nadal obowiązywała, a nadto uprawnienie do wystawienia faktury korygującej wynikało już z ogólnych warunków umowy zaakceptowanych przez stronę pozwaną.

W celu udokumentowania swoich żądań powódka przedstawiła umowę oraz faktury VAT. Jednakże, samo wystawienie faktur nie stanowi przesłanki roszczenia o zapłatę z umowy sprzedaży i dla stwierdzenia, czy powstał obowiązek zapłaty ceny nie ma żadnego znaczenia, bowiem faktura VAT ma jedynie walor dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.) i może jedynie dowodzić, iż osoba, która ją podpisała, złożyła oświadczenie w niej zawarte. Co więcej, okoliczności niniejszej sprawy nie pozwalały wyprowadzenie domniemania, że kwoty wskazane w fakturach VAT są kwotami należnymi powódce. Podkreślenia wymaga, iż pozwana jeszcze w korespondencji z powódką kwestionowała autentyczność przedmiotowych faktur, zaś wiarygodność twierdzeń powódki budziła poważne wątpliwości.

Po pierwsze, umowa zawarta przez strony wskazuje dwie stawki określone jako „strefa I” i „strefa II” oraz kwotę opłaty handlowej. Jednakże, stawki opłat za kilowatogodzinę energii elektrycznej wynikające z faktur VAT nie znajdują odzwierciedlenia w stawkach za rok 2013 wskazanych w umowie. Powódka nie wyjaśniła również podstaw dokonania korekty za okres od 1 do 30 czerwca 2013 r., w szczególności nie wskazała podstaw obliczeń, z których miałyby wynikać różnica stwierdzona fakturą korygującą. Odniesienie się do samej metody obliczania kwoty skorygowanej (co ujęto w ogólnych warunkach umowy) należy uznać za niewystarczające.

Po drugie, poważne wątpliwości sądu budzi fakt, że powódka dochodziła uprzednio zapłaty od pozwanej innych kwot (w tym kwoty odszkodowania) by w toku niniejszej sprawy całkowicie zrezygnować z ich dochodzenia. Tymczasem, pozwana konsekwentnie wskazywała, że faktury wystawiane były przez powódkę w sposób nierzetelny, a kwota niesporna została przez pozwaną niezwłocznie zapłacona (co zresztą doprowadziło do częściowego cofnięcia pozwu).

Po trzecie zaś, powódka, celem wykazania rzeczywistego zużycia energii elektrycznej przez pozwaną w spornym okresie dla przedmiotowego lokalu, zawnioskowała, aby zwrócić się do spółki (...) S.A. o udostępnienie dokumentacji dotyczącej poboru energii. Uzyskane dokumenty w żadnym wypadku nie pozwalały jednak na pozytywną weryfikację twierdzeń strony powodowej. Faktury przedłożone przez spółkę (...) stanowią bowiem wyłącznie dokumenty prywatne przeznaczone do użytku wewnętrznego i obejmują okresy, które jedynie częściowo pokrywają się z okresami rozliczeniowymi powódki, co uniemożliwia chociażby potwierdzenie ilości zużytej energii w przedmiotowym lokalu.

Mając na uwadze powyższe, należało stwierdzić, że powódka nie wykazała, by w podawanym okresie świadczyła na rzecz pozwanego usługę sprzedaży energii elektrycznej, jak również nie wykazała wartości rzekomo sprzedanej energii, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Jednocześnie, pismem z dnia 1 września 2015 roku, w związku z dokonaną przez pozwaną wpłatą, powódka cofnęła powództwo w części, co do kwoty 506 zł. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy (art. 203 § 1 k.p.c.), przy czym okoliczności sprawy nie wskazują, iż tak podjęta czynność procesowa narusza treść art. 203 § 4 k.p.c., co skutkuje umorzeniem postępowania (art. 355 § 1 k.p.c.) bez konieczności wyrażenia zgody przez stronę pozwaną. Powtórzyć należy przy tym, że przedmiotowe faktury zostały pozwanej doręczone ze znacznym opóźnieniem i z tego względu zapłaty kwoty 506 zł pozwana dokonała dopiero w dniu 3 marca 2015 r. Ze względu na niemożność ustalenia, dokładnego dnia otrzymania przez pozwaną przedmiotowych faktur, nie można przyjąć, że pozostawała ona z opóźnieniem w ich zapłacie wobec powódki.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwana poniosła koszty w postaci wynagrodzenia pełnomocnika – 180 zł, zgodnie z § 6 pkt 2 sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 z późn. zm.) oraz koszt opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)